

„GOSPOD MOJA ZASTAVA“

(ISA. XI 10-16, LAUTOV PREVOD.)

10. I dogodiće se na taj dan, Koren Jesejev, koji stoji kao zastava narodima, Ka Njemu će se nacije uputiti, I Njegovo mesto počivanja biće slavno.
11. I dogodiće se na taj dan, Jehova će opet drugi put pružiti Svoju ruku, Da povрати ostatak od Svog naroda Koji je ostao, iz Asirije, i iz Egipta, I iz Patrosa, i iz Kuša, i iz Elama; I iz Senara, i iz Emata, i iz zapadnih oblasti.
12. I On će podići znak nacijama; I On će okupiti prognane iz Izraela, I rasute iz Jude će sakupiti, Sa četiri kraja zemlje.
13. I ljubomora Efrajimova će prestati; I neprijateljstva Judinog neće biti više Efrajim neće biti ljubomoran na Judu; I Juda neće biti u neprijateljstvu sa Efrajimom.
14. Međutim oni će napasti granice Filistejaca prema zapadu; Zajedno će pleniti decu Istoka; Na Edom i Moav spustiće svoju ruku; I sinovi Amonovi poslušaće ih.
15. I Jehova će udariti sa sušom jezik Egipatskog mora; I mahnuće Svojom rukom nad rekam sa Svojim žestokim vetrom; i razbiće je na sedam potoka, I učiniće da prolaze nad njom sa suvom obucom.
16. I postojaće put za ostatak Njegovog naroda, Koji će ostati iz Asirije; kao što je bio za Izrael kada je došao gore iz zemlje Egipatske.

PRVI pogled na tekst koji oblikuje ovu lekciju pokazaće istraživaču da se mora vratiti nazad kako bi shvatio vezu. „Dogodiće se na taj dan.“ Na koji dan?—Očigledno na dan kada palica nikne iz Jesejevog stabla. Neka celo jedanaesto poglavlje Isaije bude povezano proučavano, i videće se da pokriva ceo period od prvog Hristovog dolaska do Njegovog drugog dolaska i obnove svih stvari. Poglavlje je, međutim, podeljeno na dva dela. Prvih devet stihova pokriva taj ceo period, i onda, počevši sa stihom 10 isti period je pokriven ponovo, sa nekim dodatnim detaljima.

UPOREDITE stih 10 sa Jovan xii 32; „A ja ću, ako budem podignut sa zemlje, sve privući k Sebi.“ Dakle stih pred nama kaže da će se nacije uputiti ka „korenu Jesejevom, koji stoji kao zastava narodima.“ Gospod je zastava, i to je „Hrist i to raspet“ što sačinjava ovu zastavu, oko koje narod treba da se skupi.

PISANO je, „Proklet je svako ko visi na drvetu.“ Gal. iii 13. Krst je bio znak sramote i poniženja. To je bila najponižavajuća smrt koja je mogla biti nametnuta na bilo koga. Ipak ova sramna smrt je Hristova slava. Preko krsta, za koji se smatralo od ljudi Njegovog vremena da je bedni kraj avanturiste, Isus je podignut do desne strane Veličanstva na nebesima. Simbol bruke bio je kruna slave. „Bože sačuvaj da bih se ponosio, osim u krstu našeg Gospoda Isusa Hrista.“ Gal. vi 14.

ŠTA je lekcija za nas u ovome?—Samo ovo, da postoji najsvetlija nada za najniže i najprezrenije od čovečanstva. Zastava oko koje Bog namerava da okupi „prognane iz Izraela“ Hrist je raspeti, to jest, Hrist prezren i odbačen od ljudi. Da je zauzeo Svoj položaj na nekom uzvišenom mestu, u oreolu slave, i odatle pozvao sirote otpadnike ka Njemu, oni bi mogli sa razlogom oklevati; ali kada je samo mesto okupljanja najniža tačka degradacije, ne može biti sumnje da „ko god hoće“ može doći. Put je prilagođen najnižem i najslabijem; nužno mora biti da niko ne bude isključen; ali tamo gde najniži i najslabiji mogu ući, najviši i najsnažniji nikako ne mogu biti isključeni. Mogu se lako poniziti i sići dole, ako žele; ali drugi ne mogu nikako podići sebe gore.

JEVREJI su mislili da nanose najteži poraz Hristu,—da su Ga ponizili do krajnosti,—dok su Ga zapravo uzdizali. Uzdignut je sa zemlje, čak do visine neba. Put do neba leži preko krsta. Ovaj svet se sastoji od ponosa i samouz diza-

nja,—, požude tela, požude očiju i oholosti života,—tako da krst u stvarnosti podiže čoveka gore i dalje od ove zemlje.

„NJEVOV će počinak biti slavan.“ Krst daje počinak. Isus poziva, „Dodište k Meni svi koji ste izmučeni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.“ Mt. xi 28. Ovaj počinak je Šabatni počinak,—počinak koji je Bog uzeo kada je završio delo stvaranja od šest dana. Krst stvara: „Ako je ko u Hristu, novo je stvorenje“ ili, „postoji novo stvaranje.“ Krst obnavlja ono što je bilo izgubljeno u padu. Pad je lišio čoveka Božje slave; krst je obnavlja. Krst stvara ponovo, čineći isto delo koje je Bog učinio na početku. Krst predstavlja savršeno delo ispunjenim—jer je na njemu Isus rekao, „Završeno je.“ Dakle završeno delo znači počinak; ne može značiti ništa drugo, prema tome Hristov krst mora dati počinak svima koji dođu do njega.

ŠTAVIŠE, pošto je iskupljenje identično sa stvaranjem,—je stvaranje,—obnavljajući ono što je bilo izgubljeno, očigledno je da je počinak koji donosi identičan sa počinkom koji je pratio završeno delo stvaranja na početku. U Hristovom krstu pronalazimo Šabat, počinak, od Gospoda. Pogledajte kako su ljudi preokrenuli Božji red: Oni pronalaze u Božjem Šabatu samo krst; počinuti na sedmi dan sedmice, „po zapovesti“ kada ga većina ljudi čini najprometnijim danom u sedmici, čini se njima previše velikim krstom da bude nošen. Pa, ako je to način na koji gledaju na to, neće pronaći počinak u tome. Međutim neka dođu do Hristovog krsta, prihvatajući ga bez bilo kakvog uzdržavanja. Neka ne uzimaju deo toga, odbacujući drugi deo, već neka uzmu krst sa celim Isusovim životom; onda će pronaći savršeno počivanje—Božji Šabat. I onda će biti radost označiti savršeno počivanje koji Hrist daje, odmarajući se od njihovog rada na dan koji je On dao kao spomen, znak Njegovog sile da iskupi.

„DOGODIĆE se na taj dan da će Gospod pružiti Svoju ruku ponovo drugi put da povрати ostatak od Svog naroda.“ To neće biti mala stvar, već će biti okupljanje „sa četiri kralja zemlje.“ A pošto je „ostatak“ koji treba biti sakupljen, očigledno je da je ovo delo poslednja stvar koja će biti učinjena u vezi sa Božjim narodom. Ovo je završno delo jevanđelja. To je preko Jevanđelja da Božji Izrael—pobednici—treba da bude okupljen. O ovoj stvari o pružanju Božje ruke „drugi put“ da okupi Svoj narod, pročitajte prvi članak pod naslovom „Vreme Obećanja“, koji se pojavio na prvoj stranici SADAŠNJE ISTINE za Decembar 29, 1898, u vezi sa prvom od ovih lekcija u Isaiji.

POSLEDNJI stihovi od ovog poglavlja ukazuju na silu koja treba da prati završno delo Jevanđelja. „Postojaće put... kao što je bio za Izrael na dan kada je došao gore iz zemlje Egipatske.“ Pročitajte onda priču o Božjem čudesnom vođenju. To nije bilo nikakvom ljudskom snagom, već snagom Svemoćnog Boga, da je izbačeno postignuto. Mislite o divnim čudima u Egiptu, i

o razdvajanju Crvenog Mora. Ipak dok je sve ovo bilo samo manifestacija Božje sopstvene sile sve je to postignuto preko ljudskog vršioca. Vodio je Svoj narod kao stado rukom Mojsija i Arona. Ps. lxxvii 20. To je uvek bilo pružanjem štapa u Mojsijevoj ruci, da su ti znaci činjeni. Dakle upravo ta sila mora biti pokazana u propovedanju Jevandelja pre nego što Gospod dođe. Sila koja je razdvojila Crveno More mora biti i biće viđena u delu kada Šabatu—znaku Jehovine stvaralačke sile—bude dato njegovo pravo mesto među Božjim narodom. Božji počinak biće viđen da je slavan, i preko njega će zemlja biti ispunjena znanjem o slavi Gospoda.

◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER